

Sygn. akt VII U 230/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019 r. w Warszawie

sprawy A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

z dnia 19 grudnia 2018 r. znak: (...),

z dnia 15 lutego 2019 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 19 grudnia 2018 r. w ten sposób, że stwierdza, że A. W. nie jest zobowiązana do zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2012 r. do stycznia 2013 r. oraz należnych odsetek,
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 15 lutego 2019 r. w ten sposób, że stwierdza, że A. W. nie jest zobowiązana do zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013 r. do stycznia 2014 r. oraz należnych odsetek,
3. oddala w pozostałym zakresie odwołanie od decyzji z dnia 15 lutego 2019 r.

UZASADNIENIE

A. W. w dniu 21 stycznia 2019r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 19 grudnia 2018r., nr: (...).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że zaległe składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2012r. do stycznia 2013r. uległy przedawnieniu. Podniosła, że wszelkie zobowiązania powstałe przed 10 stycznia 2014r., zgodnie z pięcioletnim okresem przedawnienia, nie są już należne. Ubezpieczona wskazała również, że podwójnie awizowane pismo organu rentowego, wszczynające postępowanie w dniu 18 sierpnia 2017r., zakończone wydaniem decyzji z 19 grudnia 2018r., nie może stanowić tytułu wykonawczego jako podstawy egzekucji, jeżeli fakt niedoręczenia stwierdził sam organ egzekucyjny. Poza tym brak jest informacji, dlaczego korespondencja organu rentowego nie została jej doręczona. Podniosła także, że nie otrzymała zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego, zgodnie z twierdzeniami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w L.. Otrzymała natomiast pismo z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., informujące o ustaleniu okresów podlegania

obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z dnia 29 grudnia 2017r. (odwołanie z dnia 15 stycznia 2019r., k. 3 - 4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 18 lutego 2019r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c., a także o zasądzenie od ubezpieczonej na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wyjaśnił, że A. W. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, nie wywiązała się z obowiązku opłacenia składek, w wyniku czego na jej koncie powstało zadłużenie. Wobec tego pismem z dnia 27 lipca 2017r. zawiadomiono ubezpieczoną o wszczęciu postępowania dowodowego w sprawie określenia wysokości należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, które uznano za doręczone w dniu 18 sierpnia 2017r. na mocy art. 44 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018r., poz. 2096). Organ rentowy wskazał również, że w dniu 31 października 2017r. skierował do ubezpieczonej zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego umożliwiające wydanie decyzji w przedmiotowej sprawie, zawierające pouczenie o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Zostało ono doręczone w dniu 2 listopada 2017r., zaś w dacie 19 grudnia 2018r. została wydana zaskarżona decyzja.

Odnosząc się do treści odwołania, organ rentowy powołując się na art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.), podniósł, że należności wskazane w zaskarżonej decyzji nie uległy przedawnieniu ze względu na zastosowanie ust. 5f ww. przepisu. Na jego podstawie organ rentowy przyjął, że bieg terminu przedawnienia składek za okres od sierpnia 2012r. do stycznia 2013r. uległ zawieszeniu od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania, co nastąpiło w dniu 18 sierpnia 2017r., do dnia uprawomocnienia się zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie z dnia 18 lutego 2019r., k. 8 – 9 a.s.).

A. W. w dniu 4 marca 2019r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 15 lutego 2019r., nr: (...).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że zaległe składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013r. do lutego 2014r. uległy przedawnieniu. Zaznaczyła również, że wdrożenie egzekucji wstrzymuje bieg przedawnienia m.in. od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został powiadomiony. W jej przypadku taka sytuacja nastąpiła w dacie 21 lutego 2019r., kiedy otrzymała decyzję z dnia 15 lutego 2019r. (odwołanie z dnia 28 lutego 2019r., k. 2 – 3 a.s. o sygn. VIIU 468/19).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 marca 2019r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c. oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Odnosząc się do treści odwołania, organ rentowy powołał się na art. 23, 24 i 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ustosunkowując się natomiast do zarzutu przedawnienia składek podniósł, że należności wskazane w zaskarżonej decyzji nie uległy przedawnieniu ze względu na zastosowanie art. 24 ust. 5f s.u.s., zgodnie z którym z dniem 7 stycznia 2019r., tj. od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności, doszło do zawieszenia biegu przedawnienia (odpowiedź na odwołanie z dnia 12 marca 2019r., k. 5 – 6 a.s. o sygn. VIIU 468/19).

Sąd w dniu 19 marca 2019r. połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę z odwołania A. W. od decyzji (...) (...) Oddział w W. z dnia 19 grudnia 2018r. oraz z dnia 15 lutego 2019r. (zarządzenie z dnia 19 marca 2019r., k. 8 a.s. o sygn. VIIU 468/19).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą (okoliczność bezsporna).

Organ rentowy w dniu 27 lipca 2017r. skierował do ubezpieczonej zawiadomienie o wszczęciu postępowania mającego na celu wydanie decyzji określającej wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lipca 2012r. do stycznia 2013r. w łącznej kwocie 2.556,03 zł, pouczając jednocześnie o prawie do czynnego udziału w toczącym się postępowaniu. Zawiadomienie zostało uznane za doręczone z dniem 18 sierpnia 2017r. na podstawie art. 44 k.p.a. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 27 lipca 2017r. oraz niedoręczona przesyłka – nienumerowane karty akt ZUS). Następnie w dniu 31 października 2017r. zostało wysłane do A. W. zawiadomienie z dnia 24 października 2017 roku o zakończeniu postępowania dowodowego umożliwiającego wydanie decyzji, zawierające pouczenie o prawie ubezpieczonej do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie. Zostało ono doręczone w dniu 2 listopada 2017r. (zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego z dnia 24 października 2017r. wraz z potwierdzeniem odbioru - nienumerowane karty akt ZUS).

Uwzględniając wyniki przeprowadzonego postępowania, w tym stan zadłużenia aktualny na dzień 19 grudnia 2018r., Zakład (...) Oddział w W. wydał w ww. dacie decyzję nr: (...), w której stwierdził, że A. W. jest dłużnikiem o z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2012 roku do stycznia 2013 roku. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wyniosło łącznie 2.357,48zł, w tym:

- z tytułu składek– 1.534,48 zł;

- z tytułu odsetek za zwłokę – 823,00 zł (decyzja z dnia 19 grudnia 2018r. - nienumerowane karty akt ZUS).

Pismem z dnia 28 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. zawiadomił ubezpieczoną o wszczęciu postępowania, mającego na celu wydanie decyzji określającej wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013 roku do lutego 2014 roku, pouczając stronę jednocześnie o prawie do czynnego udziału w toczącym się postępowaniu. Zawiadomienie zostało odebrane przez ubezpieczoną w dniu 9 stycznia 2019r. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 28 grudnia 2018r. wraz z potwierdzeniem odbioru – nienumerowane karty akt ZUS). Następnie organ rentowy w dniu 25 stycznia 2019r. skierował do ubezpieczonej zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego umożliwiającego wydanie decyzji, zawierające pouczenie o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie. Zostało ono doręczone w dniu 28 stycznia 2019r. (zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego z dnia 25 stycznia 2019r. wraz z potwierdzeniem odbioru - nienumerowane karty akt ZUS).

Uwzględniając wyniki przeprowadzonego postępowania, w tym stan zadłużenia aktualny na dzień 15 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w ww. dacie decyzję nr: (...), w której stwierdził, że A. W. jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013 roku do lutego 2014 roku. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wyniosło łącznie 4.189,78 zł, w tym:

1. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2013r. do lutego 2014r. – 1.979,93 zł i odsetek za zwłokę – 821,00zł;

2. z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres od grudnia 2013r. do lutego 2014r. – 802,53 zł, odsetek za zwłokę – 333,00 zł i kosztów egzekucyjnych – 20,60 zł;

3. na Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013r. do lutego 2014r. – 164,72 zł i odsetek za zwłokę – 68,00 zł (decyzja z dnia 15 lutego 2019r. - nienumerowane karty akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny, który nie był kwestionowany, Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego. Dokumenty te, w znacznej części pochodzące od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, niekwestionowane przez ubezpieczoną, zostały ocenione jako wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. W. od decyzji z dnia 19 grudnia 2018r. było w pełni zasadne, zaś odwołanie od decyzji z dnia 15 lutego 2019r. podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że wobec treści dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy oraz stanowiska ubezpieczonej nie budziło wątpliwości w przedmiotowej sprawie, że A. W. prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą i podlegająca z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, była zobowiązana do uiszczania należnych składek. Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019r., poz. 300), zwanej dalej ustawą systemową, ubezpieczona będąc płatnikiem składek, była zobowiązana według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Na podstawie przepisu art. 32 ustawy systemowej, obowiązek ten odnosił się również do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne.

Terminy, w których dokumenty rozliczeniowe powinny być przekazane do organu rentowego i powinno nastąpić uiszczenie należnych składek określa art. 47 ust. 1 ustawy systemowej, który stanowi, że płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

1. do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
2. do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
3. do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

W przypadku A. W., która opłacała składki za siebie, termin do ich uiszczenia, zgodnie z zacytowanym przepisem, został określony do 10 dnia następnego miesiąca. A. W., zgodnie z oznaczonym terminem, według stanu na datę wydania zaskarżonych decyzji, nie uiszczyła składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy w kwotach, które oznaczył organ rentowy. Kwoty te zostały ustalone po uwzględnieniu wszystkich zapisów na koncie ubezpieczanej i po przeprowadzeniu rozliczenia. Odnośnie tej kwestii zwraca uwagę treść przepisu art. 33 i art. 34 ustawy systemowej. Pierwsza ze wskazanych regulacji nakłada na ZUS obowiązek prowadzenia kont ubezpieczeniowych oraz kont płatników składek, które mają stanowić zbiór danych o faktach ubezpieczeniowych i istotnych faktach pozaubezpieczeniowych - mających wpływ na przyznanie świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych. Konto ubezpieczonego - zgodnie z definicją zamieszczoną w art. 4 pkt 7 ustawy systemowej jest kontem, na którym ewidencjonowane są składki oraz informacje dotyczące przebiegu ubezpieczeń społecznych danego ubezpieczonego; natomiast konto płatnika (art. 4 pkt 8 ustawy systemowej) to konto, na którym ewidencjonowana jest kwota zobowiązań z tytułu składek oraz innych składek danego płatnika zbieranych przez Zakład, kwoty zapłaconych składek, stan rozliczeń oraz inne informacje dotyczące płatnika składek. Z kolei przepis z art. 34 ustawy systemowej nakłada na ZUS obowiązek zapewniania rzetelności i kompletności informacji gromadzonych na kontach ubezpieczonych i kontach płatników składek. Gromadzone na kontach informacje z założenia ustawodawcy mają być rzetelne (wiarygodne, prawdziwe, sprawdzone, zweryfikowane i potwierdzone oraz kompletne). Zgodnie z treścią art. 34 ust. 2 ustawy systemowej wszelkie informacje znajdujące się na kontach ubezpieczonego i płatnika składek są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych. Tym samym to odwołujący się, kwestionując prawdziwość informacji ujawnionych w prowadzonych przez ZUS kontach, zobligowani są wykazać nieprawidłowości lub błędy zawartych tam zapisów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 czerwca 2013r., III AUa 90/13, Lex nr 1430778).

Uwzględniając powyższe, Sąd przyjął, że w rozpatrywanej sprawie wysokość zaległości z tytułu należności składkowych została udowodniona przez organ rentowy (art. 34 ustawy systemowej) i nie została podważona przez A. W..

Zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy systemowej, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą opłacający, jak ubezpieczona, składki z tego tytułu za siebie, są zobowiązani sami obliczać i przekazywać co miesiąc do organu rentowego należne składki. Organ rentowy nie ma obowiązku w razie braku składki informować o tym fakcie i wzywać do zapłaty. Obowiązek uiszczenia zaległych składek oraz należnych od nich odsetek jest niezależny od okoliczności powstania zaległości składkowej i woli stron stosunku ubezpieczeniowego. Powstają one z mocy prawa, niezależnie od tego, czy płatnik lub organ rentowy wie o powstaniu zaległości i w konsekwencji odsetek. Obecnie ustawodawca przyznaje organowi rentowemu co najmniej 5-letni okres na sprawdzenie prawidłowego obliczenia składek przez płatnika i - w razie wykrycia nieprawidłowości - na ustalenie decyzją tych składek w prawidłowej wysokości. W obecnym stanie prawnym na podstawie ustawy z dnia 16 września 2011r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378) z dniem 1 stycznia 2012r. uległ skróceniu termin przedawnienia należności z tytułu składek z 10 do 5 lat i taki też będzie miał zastosowanie do należności spornych w przedmiotowej sprawie. Dodatkowo należy wskazać, że termin przedawnienia należności z tytułu składek - w zależności od sytuacji wskazanych w ustawie - może ulec przerwaniu bądź zawieszeniu. Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej jego przerwanie biegnie on na nowo, zaś w przypadku jego zawieszenia - termin ten biegnie dalej z uwzględnieniem okresu sprzed zawieszenia.

A. W., składając odwołania od decyzji wydanych przez Zakład, wskazała na przedawnienie należności z tytułu składek. Składki te zostały naliczone w decyzji z dnia 19 grudnia 2018r. za okres od sierpnia 2012r. do stycznia 2013r., zaś w decyzji z dnia 15 lutego 2019r. - za okres od grudnia 2013r. do lutego 2014r. W oparciu o przepisy, które zostały przywołane, ubezpieczona miała obowiązek uiszczenia składek za ww. okresy każdorazowo do 10-dnia następnego miesiąca za poprzedzający miesiąc, a więc: za sierpień 2012r. do 10 września 2012r., za wrzesień 2012r. do 10 października 2012r., za październik 2012. do 10 listopada 2012r., za listopad 2012r. do 10 grudnia 2012r., za grudzień 2012r. do 10 stycznia 2013r., za styczeń 2013r. do 10 lutego 2013r., oraz za grudzień 2013r. do 10 stycznia 2014r., za styczeń 2014r. do 10 lutego 2014r. i za luty 2014r. do 10 marca 2014r.

Organ rentowy wskazał na zawieszenie biegu terminu przedawnienia należności składkowych za ww. okresy, z uwagi na brzmienie art. 24 ust. 5f ustawy systemowej. Wskazany przepis, stanowi, iż w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna. Według organu rentowego interpretacja wskazanego przepisu daje podstawy do przyjęcia, że zawieszenie biegu terminu przedawnienia składek nastąpiło w rozpatrywanej sprawie od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania, tj. od 18 sierpnia 2017r. (w odniesieniu do składek za okres od sierpnia 2012 roku do stycznia 2013 roku) oraz od 7 stycznia 2019r. (w odniesieniu do składek za okres od grudnia 2013 roku do lutego 2014 roku). Sąd Okręgowy nie podziela jednak takiej interpretacji organu rentowego leżącej u podstaw wskazanego założenia. Zdaniem Sądu Okręgowego, wedle wskazanego przepisu, zawieszenie biegu terminu przedawnienia zależy od wszczęcia postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia i następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie, zaś prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia. Innymi słowy, stosownie do treści art. 24 ust. 5f ustawy systemowej, wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia rozpoczyna zawieszenie biegu terminu przedawnienia składek objętych tą decyzją i stan ten kończy się z dniem jej uprawomocnienia. Sąd ubezpieczeń społecznych może więc stwierdzić przedawnienie składek tylko wtedy, jeśli nastąpiło ono przed wydaniem decyzji wszczynającej postępowanie o ustalenie podstawy wymiaru składek lub obowiązku ich opłacenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lipca 2014r., sygn. akt III AUa 142/14; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 września 2017r., sygn. akt III AUa 47/17). Powyższe stanowisko zostało również wyrażone w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013r. (sygn. akt I UK 613/12).

Powyższe oznacza, że jako datę zawieszenia biegu przedawnienia należności z tytułu składek należy przyjąć datę wydania decyzji określającej zaległości z tego tytułu, a nie datę wszczęcia postępowania zmierzającego do wydania takiej decyzji.

W rozpatrywanej sprawie decyzje określające zadłużenie zostały wydane 19 grudnia 2018r. oraz 15 lutego 2019r., a więc należności z tytułu składek za okresy odpowiednio od sierpnia 2012r. do stycznia 2013r. oraz od grudnia 2013r. do stycznia 2014r. uległy przedawnieniu. Nie przedawniły się natomiast składki za luty 2014r. wymagalne do 10 marca 2014r., których 5 letni termin przedawnienia upływałby w dacie 10 marca 2019r. Przed tą datą organ rentowy w dniu 15 lutego 2019r. wydał jednak zaskarżoną decyzją, w wyniku czego doszło do zawieszenia biegu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił decyzję z dnia 19 grudnia 2018r., natomiast na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i § 2 k.p.c. w części zmienił decyzję z dnia 15 lutego 2019r., a w części odwołanie od niej oddalił.

Zarządzenia:

(...)